

salgssteder. Det synes at tyde paa, at dette Arbejde i alt Fald er i Stand til at skaffe sig en Rundekreds og derved komme til at gribe trykkende ind paa Arbejdsmarkedet. Det, der tilbirktes, er saadanne Ting som Klædefurue, Rejsefurue og Tøjfurue, i det hele taget Husholdningsarbejde paa dette enkelte Fags Omraade, netop saadanne Ting som Kurvemagerne særlig skulle have deres Fortjeneste af. Naar den højtærede Minister sagde, at det kun var 10 Mand, der bestættigede sig med den Slags Arbejde, vil jeg dog opfordre til et Gennemsyn af det Materiale, paa hvilket dette Resultat hviler. Det forekommer mig i alt Fald ikke sandsynligt, at 10 Mand alene kan frembringe et saa stort Kvantum Arbejde, som her er Tale om. Naar f. Eks. en ganske enkelt Art af store Kurve laves i tusindvis i Fængslerne i Løbet af Aaret foruden alt det andet Arbejde, saa er det ikke sandsynligt, at det kan bestrides af saa lille et Antal Fanger. Det Punkt, der synes at være det farligste i den nuværende Ordning, er den Ubegrænsethed, med hvilken Kontraktens Sidehaver raader over Arbejdskraften, og den Mulighed, han derfor har for at kunne faste den samlede Arbejdskraft ind paa et bestemt Fag i det Øjeblik, det synes ham at kunne betale sig. Naar man f. Eks. ved, at der kun er halvandet Hundrede Kurvemagere her i Landet, det vil sige Mennesker, som bestættig sig med Kurvemagerarbejde som Haandværk, og at samtidig Entreprenøren i Bridesløselille har halvandet Hundrede Fanger i Entreprise, saa har han altsaa Mulighed for at stille et lige saa stort Arbejdsforpaa paa Venene i dette Fag, som Landet i dette Øjeblik overhovedet bestættiger deri. I Øjeblikket sysselsætter han ganske vist ikke saa mange dermed, det er kun $\frac{1}{3}$ af dette Antal, der bestættiges dermed i Bridesløselille. Jeg maa imidlertid henstille, om det ikke vilde være naturligt over for fremtidige Entreprenører at fastholde Retten til at begrænse Arbejdet i denne Retning, eller i andre. For Tiden kan man intet gøre, fordi Kontrakten giver Entreprenøren Ret til uden noget som helst Baand at bruge sin Arbejdskraft, som han vil. Her er altsaa noget at overveje, naar Afslutning af Kontrakten igen ligger for, saa at man ikke for hurtig gaar til at godkende den nuværende Ordning paa ny. Jeg gjorde et Par Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, som jeg rimeligvis ved en Forglemmelse — ikke fik Svar paa, og som jeg derfor skal gentage, da det endnu ikke er mig klart, hvad der menes med de paagældende Udtryk i Finansloven. Naar der med Hensyn til

Bridesløselille tales om Overarbejdspenge, som Staten betaler ved Arbejde for privat Regning, betyder det saa, at Staten betaler det Arbejde, som kommer den private Entreprenør til gode? Og naar der samtidig forlanges 600 Kr. til Raamateriale, betyder det saa, at Staten betaler Raamaterialet for den private Entreprenør? Det kan spille nogen Rolle, hvis det virkelig er at forstaa paa denne Maade; men som sagt, det er mig uklart. Jeg har saa endnu kun at takke for den Revision af de nugældende Bestemmelser, som den ærede Minister lovede, ved den fornyede Overvejelse, som Sagen ogsaa efter hans Mening fortjener.

Over for den ærede Kultusminister føler jeg mig, naar jeg skal være ærlig, ikke i samme Grad i nogen Taknemmelighedsgæld, hverken for hans Beredvillighed til at svare eller for den Klarhed, Svaret har skaffet. Mit Spørgsmaal gjaldt for det første, hvad det var for en Slags Ansættelse, her var Tale om, og jeg ser nu af den ærede Kirkeministers Svar, at det er en Bevilling, der søges for en yngre Videnskabsmand, ikke til direkte at overtage et Forelæsningshverv eller et andet Hverv ved Universitetet, men ganske i Almindelighed til videnskabelig Virksomhed. Det kommer mig noget overraskende efter den Motivering, hvorpaa Bevillingen her søges, thi den gaar i en ganske anden Retning. Efter den drejer det sig ikke blot om en privat videnskabelig Virksomhed, hvortil der ikke er knyttet noget Forelæsningshverv, men Forslaget er begrundet paa et Ønske hos det teologiske Fakultet om til Universitetet at knytte en Arbejdskraft, der kan tage Arbejdet op i en bestemt Retning, et Ønske om at forstærke de 5 teologiske Lærere med en 6te Arbejdskraft paa forskellige Omraader. Det er det Krav, der stilles. Hvorledes det kan opfyldes ved en blot og bar privat videnskabelig Virksomhed, er mig ikke rigtig klart. Jeg havde tænkt mig, at Meningen var den, at man som Væstingelse for dette Tilfud til en privat videnskabelig Virksomhed stillede Krav paa, at den vedkommende skulle holde visse Forelæsninger ved Universitetet. Det syntes imidlertid at fremgaa af den ærede Ministers Udtalelse, at det ikke er Tilfældet. Det er mig derfor nu endnu mindre klart, end før jeg spurgte hvorledes Sagen egentlig forholder sig. Jeg kan ikke tænke mig, at det teologiske Fakultet i og for sig kan være tilfredsstillet ved at kunne henvise dem, der interessere sig for eller syssle med de paagældende Spørgsmaal til en Privatmand, jeg havde tænkt mig en offentlig Virksomhed ved Uni-